

کم گزارش دهی در مطالعه های تغذیه ای

پروین میرمیران* دکتر کامبیز نعمتی** دکتر ناصر کالانتاری*** دکتر فریدون عزیزی****

Underreporting in nutritional surveys

P. Mirmiran K. Nemati N. Kalantari F. Azizi

⊥ Abstract

Background: Underreporting has been recognized as one of the problems and constraints of nutritional studies in the last decade.

Objective: To review available information regarding underreporting in Iran and the world.

Methods: This article is a review of studies in which the problem of underreporting was assessed and evaluated. All papers from 1966 to 2001 were searched by medline using keywords of nutritional survey, underreporting, energy intake, BMI and validity. Several leading studies in this field were searched for and obtained from medline and the related articles were analyzed.

Findings: The subjects participating in nutritional studies, inaccurately reported their energy and nutrient intakes. Most epidemiological studies use the "energy intake to basal metabolic rate" ratio (EI/BMR) to determine and evaluate underreporting. In most studies EI/BMR ratio below 1.27 is considered to be responsible for underreporting. The incidence of underreporting is between 20-30%, more prevalent in women. Underreporting increases with age, obesity, increasing levels of illiteracy, low socioeconomic status and smoking. The "Tehran Lipid and Glucose Study" (TLGS) is the only study in Iran to have documented underreporting of 1450 subjects, 32.6% women and 14.7% men aged between 20-50 years and 40.3% women and 17.1% men aged over 50 years.

Conclusion: This article highlights the importance of the problem caused by underreporting.

Keywords: Nutritional Survey, Underreporting, Energy Intake

⊥ چکیده :

زمینه : کم گزارش دهی به عنوان مشکل مهم مطالعه های تغذیه ای در دهه گذشته شناخته شده است. تاکنون تنها یک مطالعه در ایران در مورد کم گزارش دهی وجود داشته است.

هدف: مطالعه با هدف بررسی مطالعه های تغذیه ای که در آنها به کم گزارش دهی توجه شده است ، انجام شد.

مواد و روش ها : در این مطالعه مروری منظم (سیستماتیک) ، مقاله های مربوط به Nutritional Underreporting، Validity و BMI، Energy Intake، survey از سال ۱۹۶۶ تا ۲۰۰۱ از طریق مدلاین اخذ و مطالعه های عمده در مورد کم گزارش دهی بررسی شدند.

یافته ها : این مطالعه نشان داد که تمام افرادی که با روش های متداول بررسی مصرف و ثبت اطلاعات تغذیه ای مورد مطالعه قرار می گیرند، میزان دریافت انرژی و مواد غذایی خود را به طور صحیح گزارش نمی کنند. در اکثر مطالعه های اپیدمیولوژیک، برای تعیین کم گزارش دهی از نسبت انرژی دریافتی گزارش شده به میزان متابولیسم پایه (EI/BMR) استفاده می شود و میزان کمتر از ۱/۲۷ برابر متابولیسم پایه را دلیل کم گزارش دهی بیشتر می دانند. شیوع پدیده کم گزارش دهی در اکثر مطالعه ها بین ۲۰ تا ۳۰ درصد و در زنان بیشتر از مردان است. کم گزارش دهی با افزایش سن، چاقی، پایین بودن سطح تحصیلات، سطح اجتماعی، اقتصادی و سیگار کشیدن افزایش می یابد. تنها تحقیق انجام شده در ایران ، مطالعه قند و لیپید تهران بود که بررسی مصرف ۱۴۵۰ نفر نشان داد ۳۲/۶٪ زنان و ۱۴/۷٪ مردان ۲۰ تا ۵۰ ساله و ۴۰/۳٪ زنان و ۱۷/۱٪ مردان بالای ۵۰ سال کم گزارش دهی دارند.

نتیجه گیری : این بررسی اهمیت توجه به پدیده کم گزارش دهی را در مطالعه های تغذیه ای خاطر نشان می سازد.

کلید واژه ها : بررسی تغذیه ای، کم گزارش دهی، انرژی دریافتی

* مربی دانشکده علوم تغذیه دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

** پزشک عمومی

*** استادیار انستیتو تحقیقات تغذیه و صنایع غذایی ، استادیار

**** استاد دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی